

Re – kreácia v Trenčíne

/Ateliér slobodnej kreativity 3D/

Kurátor výstavy: Radovan Čerevka

Vystavujúci autori a vystavujúce autorky:

Katarína Bajkayová, Juraj Bartusz, Radovan Čerevka, Jaroslav Kyša, Michal Machciník, Jana Mikleová, Erik Sikora, Marián Straka, Dušan Zahoranský, Ján Zelinka

Galéria Miloša Alexandra Bazovského v Trenčíne

Vernisáž výstavy: 1.6. 2017 o 17:00

Trvanie výstavy: 1. 6. – 23. 7. 2017

Je to sochárske, intermediálne, konceptuálne a predovšetkým re-kreatívne stretnutie svojho druhu. Nebojme sa poznamenať špecifikáciu, s druhom akým máme to dočinenia. S miernou nadsádzkou a štipkou neškodnej irónie som pomenoval ateliérovú výstavu v roku 2015 druhom Homo Creātusz. Naschvál, pretože ma odjakživa iritovali odkazy na rôzne latinské a mytologické významy v názvoch stredno-prúdových umeleckých výstav, čo im má dodať potrebnú dôležitosť a majestátnosť bohémskej, až s antikou zviazanej tradície. Ten názov sa ale ujal a ajhľa, vykľula sa z toho istá pravdivosť a významová funkčnosť. Na rozdiel od centralizovanej koncepcie výstavy s ústredným guru, šamanom, bardom, vedúcim, našim profesorom a akademickým sochárom Jurajom Bartuszom je Re-kreácia v Trenčíne druhovým stretnutím so značne rozptýlenejším koncepčným uchopením. Výstavný projekt Homo Creātusz bol výberom prevažne etablovaných umelcov s príslušnosťou k Ateliéru slobodnej kreativity 3D, Fakulty umení Technickej univerzity v Košiciach s cieľom vyabstrahovať u autorov ich nosné a typické polohy, predstaviť ich konkrétne reprezentatívne výstupy s podmienkou relevancie a ohlasu, ktoré na umeleckej scéne vyvolali.

Verný symbolike som vtedy i dnes zaradil na výstavu jediný figurálny motív. Je ním práve časovo – priestorová plastika od Juraja Bartusza. Každá rekapitulácia vytvára isté predpolie kontinuity a takto sa dá vnímať aj terajšia aktivita - dynamickejšie mapovať aktuálne výstupy členov tohto ateliéru s postupným zaradzovaním nádejných najmladších aktérov do diskurzu s dvoma potencionálnymi cieľmi: Smerom dovnútra ma zaujímalo to, čo v kontexte dnešnej doby vlastne znamená pojem umeleckého školenia, identity školy, spoločne zdieľaných hodnôt, ak predovšetkým také existujú a ako sa teda odzrkadľujú v umení, na koľko sú zaužívanými konštruktmi, nakoľko inštinktmi a aký je vôbec ich charakter. Viaceré práce totiž napriek ich vzájomnej formálnej odlišnosti nezaprú viac či menej explicitne vyjadrený cit a motiváciu reflektovať rôzne sociálne javy a dianie v spoločnosti. Niekedy celkom z intímneho hľadiska, inokedy okázalejšie. Raz úplne metaforicky cez použitý tvar a samotný materiál (ktorý sám o sebe tiež nie je politicky neutrálny), inokedy skrz vlastné fyzické nasadenie performeru a rozprávača. Smerom navonok bolo nevyhnutným zámerom prekročenie rámca akejsi školou posvätenej aktivity smerom do diskurzov na umeleckej scéne na poli aktuálnych polôh sochy, inštalácie a objektu, súčasných konceptuálnych tendencií či videa. Akiste sa tu nejedná o koherentnú správu o edukácii či nejaký typ študentskej výstavy kde sú prítomní aj pedagógovia. Skôr sa jedná o stretnutie kľúčových aktérov tohto „klubu“ s niekoľkými pozvanými začínajúcimi mladými umelcami za účelom re-kreácie a prezentácie ich práce v galerijnom kontexte. Prevažujú „kreatívci“ z okruhu absolventov, bývalých či terajších pedagógov a dnes už aj doktorandov - teda dovedna profesionálni umelci, ktorí prirodzene fungujú v rôznych umeleckých kontextoch, prevažne na českej a slovenskej scéne, pričom sú viacerí z nich aktívni minimálne v stredoeurópskom priestore.